

Cartea lui Daniel - Numărul nouăzeci și unu

Dezvăluirea Râului Profetic: O călătorie prin conexiunile dintre mișcările viziunilor lui Daniel

Jeff Pippenger

2024-02-24

Cunoașterea care a fost desigilată în mișcarea primului înger este reprezentată de viziunea râului Ulai din cartea lui Daniel. Acea viziune reprezintă capitolele șapte, opt și nouă din Daniel, iar cunoașterea care a fost desigilată în mișcarea celui de-al treilea înger este reprezentată de viziunea râului Hiddekel, care reprezintă capitolele zece, unsprezece și doisprezece. Legăturile dintre cele două mișcări sunt numeroase. Cele două mișcări sunt legate împreună prin cei o sută douăzeci și șase de ani de la răzvrătirea din 1863 până la vremea sfârșitului din 1989.

Ambele timpuri ale sfârșitului, în cadrul fiecărei mișcări, sunt marcate de „cele șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase. Păgânismul și apoi papalitatea călcaseră în picioare sanctuarul și oastea până la timpul sfârșitului, în 1798. De la răzvrătirea din 1863 până în 1989, avusese loc o călcare în picioare spirituală, așa cum este reprezentată prin cele patru urâciuni din capitolul opt al lui Ezechiel.

Cei patruzeci și șase de ani de la sfârșitul primei indignări până la sfârșitul ultimei indignări, în 1844, în care Hristos a ridicat un templu spiritual în care a venit deodată, la 22 octombrie 1844, sunt paraleli cu vremea sfârșitului din 1989 până la legea duminicală care va veni curând, când Hristos ridică din nou un templu spiritual, la care va veni deodată în ceasul marelui cutremur din Apocalipsa unsprezece.

Atunci când al treilea înger a sosit în 1844, Solul Legământului S-a arătat deodată pentru a-i curăți pe fiii lui Levi, însă până în 1863 acei leviți necredincioși au respins solia lui Moise transmisă prin Ilie și s-au întors să rătăcească în pustie. În acel proces de încercare, „ziditorii” aveau, în cele din urmă, să lepede „piatra din capul unghiului” a „celor șapte vremi”, iar apoi să treacă de la mișcarea Philadelphia la biserica Laodicea. În zilele din urmă, când Solul Legământului va veni deodată la templul Său, la legea duminicală care va veni curând, El îi va folosi pe leviții credincioși pentru a chema celelalte oi ale Sale. Cei credincioși din zilele de pe urmă vor fi trecut de la „biserica” Laodicea la „mișcarea” Philadelphia.

Mișcarea primului înger și-a publicat mesajul formalizat la două sute douăzeci de ani după publicarea Bibliei King James, iar mișcarea celui de-al treilea înger și-a publicat mesajul formalizat la două sute douăzeci de ani după publicarea Declarației de Independență. Mesajul formalizat al ambelor mișcări a fost împuternicit prin împlinirea unei profeții despre islam, care a fost marcată de coborârea unui înger. Sosirea îngerului a identificat începutul „dezbaterii” din capitolul doi al lui Habacuc și a condus la publicarea tabelor lui Habacuc.

Mesajul împuternicit, reprezentat prin tablele lui Habacuc, a condus la o dezamăgire, care a introdus un timp de întârziere, care a dus la mesajul Strigătului de la Miezul Noapții, care s-a

încheiat cu împlinirea mesajului Strigătului de la Miezul Noptii. Paralelele care există între cele două mișcări constituie o dovadă concludentă pentru cei care aleg să vadă, că toate elementele istoriei millerite sunt legate de și se repetă în istoria celor o sută patruzeci și patru de mii. Perioada ploii târzii este prefigurată în mișcarea millerită și se împlinește în mișcarea Future for America. În mod repetat, inspirația îi înștiințează pe cei dispuși să audă că numai aceia care recunosc ploaia târzie o vor primi.

Ebihe, omugendo, n'obubaka bw'enkuba ey'oluvannyuma byonna bikiririddwa mu byafaayo by'Abamillerite, era ekigambo "recognize" kitegeeza okulaba ekintu kye walabye dda. Engeri yokka ey'okulabamu ebihe, omugendo n'obubaka bw'enkuba ey'oluvannyuma kwe kukitegeera nti kyoleseddwa mu byafaayo by'Abamillerite. Era kyoleseddwa ne mu nkyukakyuka endala entukuvu ez'okudda obuggya. Omugendo gw'Abamillerite gwali mugendo gwa kutandika ogukiikirira omugendo ogw'enkomerero, era kyekiva gubeera n'ennyonyola ennyingi ezisinga obutereevu okusinga enkyukakyuka ez'okudda obuggya ezasooka. Era gulina akabonero ka Alufa ne Omega, oyo bulijjo alaga enkomerero y'ekintu ng'akozesa entandikwa y'ekintu ekyo.

នៅក្នុងចលនាមីល្លែរយក គ្រឹះទាំងឡាយគួរឃាត់សុចាប់នាឡើង ហើយសសរគោលកណ្តាលគឺ ដានីយ៍លែ ជំពូក ៨ ខ ១៣ និង ១៤។ ខ្ញុំជឿថា បងស៊ីរីវាយក កំណត់ខ ១៤ ថាជាសសរគោលកណ្តាល និងជាគ្រឹះ ប៉ុន្តែការពិតគឺថា ខ ១៤ ជាចម្បងលើយចំពោះសំណួរនៅក្នុងខ ១៣។ ចម្បងលើយមួយគុណខុសពីមហាទេវ បុរសិសប្រើមិនយល់អំពីសំណួរដល់បង្កកចិត្តឲ្យមានចម្បងលើយនោះ។ ខ ១៣ កំណត់និមិត្តអំពីការដាន់ឈ្មោះ ដល់គួរឃាត់សម្រេចដោយអំណាចបំផុតព្រឹក្សា ហើយខ ១៤ គឺជានិមិត្តអំពីព្រះគ្រីស្ទសុភារព្វវិហារ និងពលបរិវារ ដល់គួរឃាត់ដាន់ឈ្មោះនោះឡើងវិញ។ និមិត្តទាំងពីរគួរឃាត់គុណដោយផ្ទាល់ តាមរយៈបរិបទ តាមរយៈរយៈយាករណ៍ និងដោយ Palmoni គឺព្រះអង្គគុណករកប់ចំនួនដ៏អស្ចារ្យ។

William Miller a fost folosit pentru a identifica adevărurile fundamentale, care sunt Daniel capitolul opt, versetele treisprezece și paisprezece. Prima nestemată pe care a descoperit-o a fost „cele șapte vremi”, care reprezintă călcarea în picioare din versetul treisprezece, iar cadrul pe care și-a clădit întreaga structură profetică a fost motivul „celor două puteri pustiitoare”, reprezentat în versetul treisprezece. Miller a identificat în mod corect că urâciunea „necurmată” din versetul treisprezece era păgânismul, iar puterea pustiitoare a fărădelegii era papalitatea. În acest sens, chiar „temelia” cadrului lui Miller și „temelia” temeliei și a stâlpului central era înțelegerea că „necurmatul” din capitolul opt reprezenta păgânismul. Temelia sporirii cunoștinței din istoria millerită a fost că „necurmatul” din Daniel capitolul opt era păgânismul, iar Inspirația a avut grijă să arate că „cei care au dat strigătul ceasului judecării aveau concepția corectă despre necurmatul.”

Temelia luminii reprezentate ca „sporirea cunoștinței” la vremea sfârșitului, în 1989, este de asemenea „necurmată”. Ea este pur și simplu o altă paralelă divină. Pentru a recunoaște sporirea cunoștinței reprezentată în ultimele șase versete din Daniel unsprezece, este necesară aplicarea scrierilor lui Ellen White. În scrierile ei, ea identifică faptul că istoria versetului treizeci și unu din Daniel unsprezece se va repeta în versetele finale din Daniel unsprezece. Fără acel indiciu inspirat, înțelegerea istoriei paralele a versetului treizeci și unu cu versetele patruzeci și patru și unu ar

fi o sarcină mult mai dificilă.

„Continua” din cartea lui Daniel reprezintă păgânismul și constituie temelia temeliei pentru milleriți și temelia soliei pentru mișcarea celor o sută patruzeci și patru de mii. Este, de asemenea, adevărul care a fost prefăcut în mod voit în eroare printr-o „minciună” introdusă în a treia generație a adventismului laodicean, preînchipuită de a treia urâciune a „femeilor care îl plângeau pe Tamuz” din capitolul opt al cărții lui Ezechiel, precum și de compromisul reprezentat de a treia biserică, Pergam.

Direcția divină care călăuzește rolul „necurmatei” ca subiect în timpul ploii târzii este cu adevărat uluitoare și dincolo de posibilitatea unei construcții omenești. A patra generație a adventismului laodicean este înfățișată ca închinându-se soarelui, reprezentând astfel acceptarea semnului fiarei. Sora White arată că a primi acel semn înseamnă a ajunge la aceeași gândire ca fiara și că aceia care ajung în confuzie cu privire la înțelesul lui antihrist vor sfârși, în cele din urmă, de partea omului fărădelegii. Toate acestea sunt reprezentate de bătrânii din Ierusalim din capitolul opt al cărții lui Ezechiel.

Në brezin e tretë dhe të katërt Perëndia gjykon ata që e urrejnë Atë, dhe ai gjykim ekzekutohet ndërsa klasa tjetër po merr vulën e miratimit të Perëndisë. Vetë pasazhi në Shkrime që i dha William Miller-it dritën që i nevojitej për të dalluar se ishte Roma pagane ajo që përfaqësohej si “e përditshmja” në librin e Danielit, është identifikimi më i drejtpërdrejtë i njeriut të mëkatit, para të cilit pleqtë e lashtë përkulen në kapitullin tetë të Ezekielit. Kapitulli e identifikon papën e fuqisë së dytë shkatërrimtare, ndërsa njëkohësisht identifikon edhe paganizmin e fuqisë së parë shkatërrimtare. Dhe e vërteta që është subjekt i këtij pasazhi është roli i Romës pagane, e cila te 2 Selanikasve është fuqia që e pengon papatin të ngjitet në fron deri në vitin 538.

„Neprestanë”, care a fost adevărul de temelie al lui Miller și i-a îngăduit să elaboreze un cadru profetic întemeiat pe două puteri pustiitoare care calcă în picioare sanctuarul și oștirea, este adevărul identificat de Pavel ca fiind adevărul care este respins și care aduce o puternică rătăcire peste aceia care nu iubesc tocmai acest adevăr în zilele de pe urmă. În armonie cu istoriile paralele, tocmai același adevăr, care este adevărul de temelie, a îngăduit organizației Future for America să elaboreze un cadru profetic privitor la ultima întreită unire din zilele de pe urmă.

Nu numai atât, ci acel adevăr fundamental, care este adevărul fundamental pentru ambele istorii paralele, este transformat în „minciuna” care devine eroarea de temelie și lucrarea de rătăcire puternică a lui Pavel, ca structură a mesajului fals al ploii târzii, „pace și liniște”, proclamat de oamenii care nu-și vor mai înălța niciodată glasurile ca să arate poporului lui Dumnezeu fărădelegile sale. „Necurmata” reprezintă temelia atât a mișcării primului înger, cât și a celui de-al treilea înger, iar când răzvrătiții din Laodicea i-au răsturnat sensul, identificând simbolul satanic drept un simbol al lui Hristos, simbolul fals a devenit temelia mesajului contrafăcut al falsei ploii târzii.

Rămâneți încremeniți și minunați-vă; strigați și strigați: sunt beți, dar nu de vin; se clatină, dar nu de băutură tare. Căci Domnul a turnat peste voi duhul unui somn adânc și v-a închis ochii: pe proroci și pe conducătorii voștri, pe văzători i-a acoperit. Și toată vedenia a ajuns pentru voi

ca cuvintele unei cărți pecetluite, pe care o dau unuia învățat, zicând: „Citește aceasta, te rog”; iar el zice: „Nu pot, căci este pecetluită.” Și cartea este dată celui neînvățat, zicând: „Citește aceasta, te rog”; iar el zice: „Nu sunt învățat.” De aceea Domnul a zis: „Pentru că poporul acesta se apropie de Mine cu gura lui și Mă cinstește cu buzele lui, dar și-a depărtat inima de Mine, și frica lui față de Mine este învățată după porunca oamenilor, de aceea, iată, voi face din nou lucruri minunate în mijlocul poporului acestuia, o lucrare minunată și o uimire; căci înțelepciunea înțelepților lui va pieri, iar priceperea celor chibzuiți ai lui va fi ascunsă.” Vai de cei ce caută adânc să-și ascundă planul de Domnul, ale căror fapte sunt în întuneric și care zic: „Cine ne vede?” și „Cine ne cunoaște?” O, cât de răsturnați sunteți! Să fie oare socotit olarul ca lutul? Va zice oare lucrarea despre cel ce a făcut-o: „Nu m-a făcut”? Sau va zice lucrul întocmit despre cel ce l-a întocmit: „N-a avut pricepere”? Isaia 29:9–16.

Toți prorocii au vorbit despre zilele de pe urmă, iar a minți pe față pentru a răsturna sensul expresiei „jertfa necurmată” imită îndeaproape definiția păcatului de neiertat. A hotărî că o persoană este pierdută pentru totdeauna depășește atât capacitatea, cât și autoritatea morală a oamenilor față de alți oameni, însă nu aceasta este ceea ce se identifică aici.

Cei din Isaia care răstoarnă lucrurile, ceea ce nu este decât o altă formulare a ceea ce Isaia identifică în altă parte drept numirea întunericului lumină sau a luminii întuneric, sunt identificați drept bătrânii care cârmuiesc Ierusalimul, în timp ce judecata lor finală este înfățișată.

ઓહો તેઓને, જે દુષ્ટને સારો અને સારાને દુષ્ટ કહે છે; જે અંધકારને પ્રકાશ માટે અને પ્રકાશને અંધકાર માટે મૂકે છે; જે કડવાશને મીઠાશ માટે અને મીઠાશને કડવાશ માટે મૂકે છે! ઓહો તેઓને, જે પોતાના જ દુષ્ટચિ જ્ઞાની છે, અને પોતાની જ નજરે સમજદાર છે! ઓહો તેઓને, જે દરાકષારસ પીવામાં પરાક્રમી છે, અને મદ્ય મશ્વિરતિ કરવામાં બળવાન પુરુષો છે: જે લાંચ માટે દુષ્ટને નર્દોષ ઠરાવે છે, અને ધર્મીને તેનું ધર્મ હરણ કરે છે! તેથી જેમ અગ્નિવિરણને ગળી જાય છે, અને જ્વાળા ભૂસીને ભસ્મ કરે છે, તેમ તેમનું મૂળ સડાપણું સમાન થશે, અને તેમનો પુષ્પ ધૂળ સમો ઉડી જશે: કારણ કે તેમણે સેનાધપિતિહોવાની વ્યવસ્થા ત્યજી દીધી છે, અને ઇઝરાયલના પવત્રના વચનનો તરિસુકાર કર્યો છે. તેથી યહોવાનો ક્રોધ તેની પ્રજાના વરિદ્ધ પ્રજ્વલતિ થયો છે, અને તેણે તેમના પર પોતાનો હાથ લંબાવ્યો છે, અને તેમને આઘાત કર્યો છે: અને ટેકરીઓ કંપી ઉઠી, અને ઉપવૃગ્ના મૃતદેહો માર્ગોના મધ્યમાં ચીરવીખેર થયા. આ બધું હોવા છતાં તેનો ક્રોધ પાછો ફર્યો નથી, પરંતુ તેનો હાથ હજી લંબાયેલો છે. અને તે દૂરની જાતઓ માટે ધ્વજ ઊંચો કરશે, અને પૃથ્વીના છેડે રહેલાઓને સીટી મારી બોલાવશે: અને જુઓ, તેઓ ઝડપથી, અતશીઘ્ર આવી પહોંચશે. યશયા 5:20–26.

Însemnul lui Dumnezeu (cei o sută patruzeci și patru de mii) este ridicat ca însemn la apropiata lege duminicală, care este momentul când „mânia Domnului se aprinde împotriva poporului Său”, iar El Își întinde „mâna împotriva lor”, și „îi lovește”, și „trupurile lor moarte vor fi sfâșiate în mijlocul ulițelor.” Mijlocul ulițelor sunt ulițele Ierusalimului, când îngerilor nimicitori din Ezechiel capitolul nouă li se poruncește să iasă înainte „și loviți: ochiul vostru să nu cruțe și să n-aveți milă: Ucideți de tot pe bătrân și pe tânăr, pe fecioare și pe copilași, și pe femei: dar să nu vă apropiați de niciun om asupra căruia este semnul; și începeți de la sanctuarul Meu. Atunci au început cu bătrânii care erau înaintea casei.” „Bătrânii” lui Ezechiel, despre care sora White afirmă că sunt aceia care trebuiau să fie păzitorii poporului, sunt „bețivii lui Efraim” din Isaia, care „răstoarnă toate lucrurile” în capitolele douăzeci și opt și douăzeci și nouă.

În capitolul cinci, ei sunt aceia care sunt „viteji la băut vin și oameni puternici la amestecat băutura tare; care îndreptătesc pe cel rău pentru răsplată”. Prin publicarea cărții Questions on Doctrine, bătrânii au băut din cupa protestantismului apostat și au prezentat falsa evanghelie a îndreptării care susține că oamenii nu pot fi sfințiți, că Hristos este Înlocuitorul nostru, dar nu Exemplul nostru. Făcând astfel, cartea l-a îndreptățit pe cel rău, pentru răsplata de a fi acceptați printre bisericile căzute ale protestantismului apostat. Pasajul identifică judecata lor finală, iar motivul acelei judecăți este că ei „au disprețuit cuvântul Sfântului lui Israel”. Au făcut aceasta prin respingerea înțelegerii despre „jertfa necurmată”, prezentată de cei care au vestit strigătul ceasului judecății, și prin faptul că au băut din cupa protestantismului apostat.

În pasaj, ei prefac ceea ce este dulce în amar și ceea ce este amar în dulce. Solia care se află în mâna îngerului când El coboară este dulce, însă concluzia soliei este amară. Ei susțin că adevărata solie a ploii târzii, care începe când îngerul coboară, este amară, iar la încheiere identifică o dulce solie falsă de pace și siguranță, căci nu se pot abține să răstoarne lucrurile cu susul în jos.

Pasajul în care acest păcat este reprezentat se află la încheierea timpului lor de probă colectiv. Prin urmare, este potrivit să se vadă că acțiunile lor de a identifica lucrarea satanică a păgânismului drept lucrarea lui Hristos constituie o paralelă profetică cu păcatul de neiertat, care constă în a identifica lucrarea Duhului Sfânt drept lucrarea lui Satana. Așezarea „minciunii” în cea de-a treia generație a adventismului a furnizat logica fundamentală a soliei lor false despre ploaia târzie și, în cele din urmă, aduce asupra lor o puternică amăgire. Chiar pasajul în care Miller a ajuns să înțeleagă sensul corect al expresiei „the daily” este acela în care ei sunt înfățișați ca fiind răsturnați.

Nimeni să nu vă înșele în vreun chip; căci ziua aceea nu va veni înainte de a fi venit mai întâi lepădarea de credință și de a fi fost descoperit omul păcatului, fiul pierzării, potrivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau de tot ce este vrednic de închinare, așa încât se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu. Nu vă aduceți aminte că v-am spus aceste lucruri pe când eram încă la voi? Și acum știți bine ce-l oprește, pentru ca el să fie descoperit la vremea lui. Căci taina fărădelegii și lucrează de pe acum; trebuie numai ca acela care o oprește acum să fie luat din cale. Și atunci se va arăta acel nelegiuit, pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale. Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase și cu toate amăgirile nelegiuirii pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți. Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună, pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți. 2 Tesaloniceni 2:3–12.

Maneno ya manabii yanazungumzia siku za mwisho zaidi kuliko historia nyingine yoyote takatifu iliyotangulia, na ndivyo ilivyo kwa kifungu hiki. Msingi mkuu wa kuongezeka kwa maarifa kwa Miller, pia ndio msingi mkuu wa kuongezeka kwa maarifa kulikowasili mwaka 1989, kwa maana uelewa sahihi wa historia ya kinabii inayohusiana na “the daily,” unaeleza historia ya aya ya arobaini na arobaini na moja ya Danieli kumi na moja. Maana yake ni kwamba ikiwa mwanafunzi wa unabii haelewi nafasi ya upagani na uhusiano wake wa kinabii na Rumi ya kipapa, basi mwanafunzi huyo hataweza kutambua kwamba kazi ya kwanza kuzuia kuinuka kwa upapa, na

kisha kazi ya kuuweka upapa juu ya kiti cha enzi cha dunia, ilitimizwa na upagani, na kwamba kazi hiyo ni mfano wa nafasi ya mnyama wa nchi wa Ufunuo kumi na tatu ambaye mwanzoni huuzuia upapa, lakini baadaye hubadilika na kuuleta kwenye kiti cha enzi cha dunia. Nafasi ya mnyama wa nchi wa Ufunuo kumi na tatu imewasilishwa kama jambo la wakati ujao kwa Amerika.

Vom continua analiza noastră asupra desigilării luminii râului Hiddekel în articolul nostru următor.

„Cel ce vede dincolo de aparențe, care citește inimile tuturor oamenilor, spune despre aceia care au avut mare lumină: «Nu sunt mâhniți și uimiți din pricina stării lor morale și spirituale.» Da, ei și-au ales căile lor, iar sufletul lor își găsește plăcerea în urâciunile lor. «Și Eu le voi alege amăgirile și voi aduce peste ei lucrurile de care se tem; pentru că, atunci când am chemat, nimeni n-a răspuns; când am vorbit, n-au ascultat; ci au făcut ce este rău înaintea ochilor Mei și au ales ceea ce nu-Mi plăcea.» «Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună», deoarece «n-au primit dragostea adevărului, ca să fie mântuiți», «ci și-au găsit plăcerea în nelegiuire». Isaia 66:3, 4; 2 Tesaloniceni 2:11, 10, 12.

„Învățătorul ceresc a întrebat: «Ce amăgire mai puternică poate înșela mintea decât pretenția că zidiți pe temelia cea bună și că Dumnezeu primește lucrările voastre, când în realitate împliniți multe lucruri după politica lumească și păcătuți împotriva lui Iehova? O, este o mare înșelăciune, o amăgire fascinantă, care pune stăpânire pe minți atunci când oameni care au cunoscut cândva adevărul confundă forma evlaviei cu duhul și puterea ei; când își închipuie că sunt bogați, că s-au îmbogățit și că nu duc lipsă de nimic, în timp ce în realitate au nevoie de toate.»”

„Dumnezeu nu S-a schimbat față de slujitorii Săi credincioși, care își păstrează veșmintele nepătate. Dar mulți strigă: «Pace și siguranță», în timp ce peste ei vine o nimicire neașteptată. Dacă nu va exista o pocăință temeinică, dacă oamenii nu-și vor smeri inimile prin mărturisire și nu vor primi adevărul așa cum este în Isus, nu vor intra niciodată în cer. Când curățirea va avea loc în rândurile noastre, nu ne vom mai odihni în nepăsare, lăudându-ne că suntem bogați, ne-am îmbogățit și nu ducem lipsă de nimic.

„Cine poate spune cu adevărat: «Aurul nostru este încercat în foc; veșmintele noastre sunt nepătate de lume»? L-am văzut pe Instructorul nostru arătând spre veșmintele așa-zisei neprihăniri. Dezbrăcându-le, El a scos la iveală întinăciunea de dedesubt. Apoi mi-a spus: «Nu vezi cum și-au acoperit în chip prefăcut întinăciunea și putreziciunea caracterului? „Cum a ajuns cetatea cea credincioasă o desfrânată!” Casa Tatălui Meu a fost făcută o casă de negustorie, un loc din care prezența și slava divină s-au depărtat! Din această pricină este slăbiciune și lipsește puterea.»” Testimonies, volumul 8, 249, 250.